

ні, нема чого, от так за дурно шукає собі напасти, щоби сваритись та чоловіка зневажати, та ще при дітях, та вони через то не дають чоловікови доброго слова, ще і штовхати бересь така шмаркуля.

Біда з такою бабою, як би не сварилась, то би її язик приріс, все ним меле та меле,, що чоловік вже оглух тай здурнів.

Бо то кажу вам люди добрі, баба тільки до сорок літ є бабою, а по сорок літах переміняє ся в дідька, а декотра ще гірша, що її і йорданська вода не допоможе, така стає люта, сварлива, все іно сваритись, кусати та горшками кидати в бідного чоловіка.

... Тай за що? за дурно що чоловік трохи з людьми забавив ся тай трохи випив в компанії. Тай тепер знаю що буде сварити та з макогоном до мене скакати, що трохи пізно з міста вертаю, але най там, ще і то витримаю, вже я до того навик. То мені байдуже, но знаю що терплю невинно. От послушайте, оповім вам з кінця, що я мав нині за інтерес, тай осудіть, чи я що завинив.

Дістав я якось на другім тижни ферлядунок на нині до суду з моїм сусідом, може знаєте Федьком Череватим, що то ми перед самим Успенієм посварились тай він мене трохи покалічив, та ще й до суду заскаржив. А то було так: Моя свиня зайшла до його городу от так з цікавості, яка у него городовина, а моя Феська то є моя жінка, спехватилась що свиня десь подїлась з подвіря, кричить на мене: а ти пняюго як пильнуєш свиню, певно на сусідів город пігнала, а іди но заженни до хліва. А я кажу, а де вона, а Феська кричить: не бачиш, та в сусідовім городі господарить. Пійшов я та й гоню за свинею, а вона, вибачте як свиня по городі вганяє, то по бараболях, то по огірках, то до гороху, а я за нею, та кричу а куць, а во-